

آن موقع تمام مجلات مثل لوموند، لاریوبلیکا، لاستامپا، وینرژونو، دیساید، که من برای بیشترشان طرح زده‌ام و با خیلی هاشان کار کرده‌ام، هر مطلبی که چاپ می‌کردند، یک طرح هم کنارش بود. اما الان آن‌ها هم به خاطر مسائل اقتصادی کوچک شده‌اند، لاغر شده‌اند. اینترنت که آمد، مردم کمتر روزنامه و مجله خواندند. روزنامه‌ها شدند هفته‌نامه، ماه‌نامه، سالنامه.

به نظرم کار من یک فریم از یک فیلم است، یک پرده‌ی سینماست، صحنه‌ی کوتاهی‌ست از یک فیلم خوب، فیلم خوبی‌ست که خیلی زود تمام می‌شود. همه چیز این فیلم در یک صحنه است. بدون این که آن همه خرج روی دستت گذاشته باشد. این سبک من است، همان‌طور که فلینی، دسیکا یا پازولینی سبک خودشان را دارند. این سبک را همه می‌فهمند؛ هندی، آلاسکایی، چینی. تو داری با دنیا به زبان تصویر حرف می‌زنی.